

POELHEKKE, Martinus A.P.C. (Deventer 2 december 1864 – Nijmegen 11 november 1925).

Was aanvankelijk leraar Nederlands en daarna directeur van de gemeentelijke Hogere Burgerschool te Nijmegen. Poelhekke publiceerde talrijke studies over literatuurwetenschap en -onderwijs en verbreidde daarbij de esthetische opvattingen van de Tachtigers; talrijke herdrukken beleefde zijn boek *Woordkunst* (1909, 1954²²). Hij trad eveneens naar voren als emancipator van de katholieken, wier gering aandeel in de wetenschap hij afkeurde; groot was zijn invloed op de katholieke literatuur in Noord-Nederland.

Met Vlaanderen onderhield Poelhekke van het begin van de 20ste eeuw af veel betrekkingen; hij behoorde tot het kleine groepje katholieke Noord-Nederlanders dat in gelijkgezinde Vlaamse milieus optrad. Zo had hij connecties met Hugo Verriest, die hij voor lezingen in Nederland introduceerde, en ook met Stijn Streuvels, Leo van Puyvelde, Frans Daels en anderen. In 1907 sprak hij op het Davidsfondscongres te Tongeren en herhaaldelijk – in 1913, 1924 en 1925 – was hij met literaire onderwerpen lesgever op de *Nederlandsche Vacantieleergangen*. In *Kultuur en Leven* (1924) staan twee opstellen die met de V.B. verband houden: in “De zekerheid der zegepraal in Vlaanderen” (van 1921) heette het dat Vlaanderen cultureel in veel opzichten eng met Nederland verbonden was en in “De nood van onze stamverwanten” (een bespreking van Daels’ *Voor mijn Volk in Nood*, 1923) schreef hij dat dit boek “ook door Noord-Nederland moet verslonden worden”.

LITERATUUR: L.J. Rogier, *Katholieke Herleving. Geschiedenis van katholiek Nederland sinds 1853*, 1956; – H.J. Elias, *Geschiedenis van de Vlaamse gedachte*, IV, 1965.

REGINALD DE SCHRYVER*